

PSA: een stem voor de private bewaking ten eigen behoeve

Bewaking kan georganiseerd worden in verschillende vormen. Interne bewaking is er één van. Interne bewaking wordt niet gekocht bij bewakingsondernemingen. Interne bewaking organiseer je zelf. Ten eigen behoeve dus.

Interne bewakings- en veiligheidsdiensten maken geen publiciteit voor hun dienstverlening. Onze werkgevers willen immers op een andere wijze in de media komen dan met bewakingsactiviteiten.

Maar onbekend is onbekend. Interne bewakings- en veiligheidsdiensten hebben dus een stem nodig. Niet uit commerciële overwegingen, wel om gehoord te worden. Niet om in de publieke belangstelling te staan, wel om de dienstverlening aan de eigen werkgever te onderstrepen en te verbeteren.

Interne bewakings- en veiligheidsdiensten werken binnen het strikte kader van de wetgeving op de private en bijzondere veiligheid. Deze wetgeving, ontstaan in 1990, wordt voortdurend uitgebreid en aangepast. De FOD Binnenlandse zaken, Directie Private Veiligheid, overlegt regelmatig met de verschillende actoren in de sector over het toepassen en wijzigen van de wetgeving. Dit gebeurt op een structurele wijze, in daarvoor opgerichte commissies.

Ook in dit overleg moet de stem van de interne bewakings- en veiligheidsdiensten worden gehoord. De bewaking, die ten eigen behoeve wordt georganiseerd, verschilt immers toch wat van de bewaking die kan aangekocht worden bij bewakingsondernemingen. Het is dan ook legitiem dat dit verschil tot uiting komt in een enigszins verschillende wetgeving.

Beide bekommernissen - de kwaliteit verbeteren van onze diensten en ijveren voor regels die specifiek zijn voor de interne bewaking - waren de aanleiding om een vzw op te richten die wij PSA (afkorting voor Private Security Association) hebben genoemd. Met PSA hebben wij een netwerk gecreëerd die een overvloed aan ervaring, kennis en informatie over bewaken en beveiligen deelt tussen haar leden.

Met deze nieuwsbrief wordt een communicatiemiddel toegevoegd. PSA richt zich uiteraard tot haar leden, maar ook tot de talrijke interne bewakingsdiensten die recent voor de eerste maal werden vergund. PSA staat immers open voor ieder die vergund is - of een vergunning heeft aangevraagd - als interne bewakings- of veiligheidsdienst.

De bewakingswet - in de sector bekend als de wet 'Toback' - is deze maand 20 jaar oud.

Een goede aanleiding, dachten wij, om de eerste PSA-nieuwsbrief te verspreiden. De werkende leden van PSA (ons bestuur) hebben voor de inhoud gezorgd. Ik hoop dat de volgende pagina's een bron van informatie en inspiratie mogen zijn voor iedereen die interesse heeft voor de "private bewaking ten eigen behoeve". Veel leesgenot!

Gilbert Geudens,
voorzitter

Verder in dit nummer:

Jouw bewakingsagent op de openbare weg: mobiele bewaking of niet?	2
Gebruik van dwang in het kader van medische handelingen	3
Administratieve vereenvoudiging voor interne bewakingsdiensten	3
Deontologische code: meer transparantie of doos van pandora?	4
Website: www.psavzw.be	5
Beveiligd vervoer voor derden of voor eigen behoeftes: weldra verschillende regels?	6

Jouw bewakingsagent op de openbare weg: mobiele bewaking of niet?

Een bewakingsagent loopt 's avonds zijn ronde. Hij stapt op de openbare weg. Aan de overkant van de straat ligt een ander gebouw van zijn werkgever. Als hij iets opmerkt, belt hij naar de verantwoordelijke van de interne bewakingsdienst. Geen man of vrouw die het terrein en de bewakingsagent beter kent dan de verantwoordelijke. Dus wordt de oproep snel en adequaat beantwoord.

Werkt diezelfde bewakingsagent voor een bewakingsonderneming, dan belt hij naar een oproepcentrale. Daar zijn permanent twee operatoren aanwezig. Bewakingsondernemingen organiseren mobiele bewaking immers op een andere schaal. Meerdere bewakingspatrouilles verplaatsen zich gelijktijdig, vaak met voertuigen, van het ene terrein naar het andere, van klant A naar klant B, naar klant C, enzovoort ...

Toch zijn er interne bewakingsdiensten met een eigen oproepcentrale. Ook aansluiten bij een centrale van een bewakingsonderneming is mogelijk.

Vele interne bewakingsdiensten kiezen echter voor een verantwoordelijke die altijd bereikbaar is. Het artikel 3 van het KB 'methodes' van 7 april 2003 laat deze keuze toe.

In 2009 werd op de Ronde tafel bewaking voorgesteld het KB 'methodes' te wijzigen. In de toekomst zou het niet volstaan dat interne bewakingsagenten kunnen bellen naar een leidinggevende.

Na argumentatie van PSA werd dit voorstel gemilderd. De communicatie tussen bewakingsagent en leidinggevende zal enkel volstaan als de interne bewakingsdienst slechts één site bewaakt. Een site kan door verschillende openbare wegen worden doorkruist. Visueel wordt een site voorgesteld als een tennisraket waarbij de openbare wegen de snaren zijn. Een site is wel een aaneensluitend geheel, niet een ganse stad.

Stapt de bewakingsagent even naar de overkant van de straat omdat zijn werkgever daar een gebouw beheert, dan zal dit in het **nieuwe** KB 'methodes' geen mobiele bewaking zijn.

De bewakingsagent ziet iets vreemd tijdens zijn ronde. Wie roept hij op: de oproepcentrale of de verantwoordelijke van de interne bewakingsdienst?

De spraakverwarring omtrent centrales

Een oproepcentrale wordt soms verward met een alarmcentrale. Het verschil is nochtans belangrijk.

- Bewakingsagenten kunnen spreken met een **oproepcentrale** (art. 1 KB 7 april 2003).
- Meldingen van alarm- of volgsystemen komen terecht bij een **alarmcentrale** (art.1 § 4 van de wet van 10 april 1990). Een alarmcentrale wordt soms ook meldkamer, bewakingscentrale of controlekamer (control room) genoemd en de activiteit wordt omschreven als monitoring of telebewaking.

KB 'methodes' van 7 april 2003

In volgende gevallen (X) moet de bewakingsagent kunnen communiceren met een oproepcentrale:

bewaking	mobiele bewaking		statische bewaking			
	1 bewaker	2 of meer	1 bewaker geen 3den	1 bewaker + 3den	2 of meer	winkel- inspec- teur
1. communicatie	X	X	X	/	/	X
2. omvalalarm	X	/	/	/	/	/
3. stil alarm	X	/	/	/	/	/
4. lokalisatiesysteem vanuit oproepcentrale	X	/	/	/	/	/

Gebruik van dwang in het kader van medische handelingen

Behalve de politie, mag geen andere persoon een medeburger dwingen of bedwingen tegen de wil van deze burger in. Ook een bewakingsagent mag geen dwang uitoefenen.

Op deze regel wordt een uitzondering gemaakt bij medische handelingen. Soms is een zekere vrijheidsbeperking van de patiënt immers noodzakelijk. Het uitoefenen van een bepaalde dwang is een taak voor artsen en verpleegkundigen. Mag de bewakingsagent van het ziekenhuis zijn "sterke arm" lenen om het medisch personeel bij te staan?

Op deze vraag krijg je nu geen eenduidig antwoord. Een wetgevend initiatief kan voor meer duidelijkheid zorgen.

Het opzet was dit te kaderen binnen de psychiatrie, enkel voor gesloten instellingen of gesloten afdelingen. Als artsen en verpleegkundigen er uitdrukkelijk om vragen zouden bewakingsagenten een bepaalde dwang mogen uitoefenen in het kader van medische handelingen. De vergelijking werd gemaakt met de wetgeving op het gevangeniswezen die aan penitentiair beambten toelaat in bepaalde omstandigheden dwangmiddelen te gebruiken.

PSA ijvert er voor dat interne bewakingsagenten van ziekenhuizen op een gepaste wijze mogen omgaan met pathologisch geweld – met het doel de patiënt in bedwang te houden om de noodzakelijke medische handelingen uit te voeren. PSA wijst er op dat de interne bewakings-

agent een arbeidsrelatie heeft met het ziekenhuis, waaraan ook de artsen en de verpleegkundigen zijn verbonden. In deze hiërarchische relatie kan de bewakingsagent bepaalde handelingen stellen onder leiding en toezicht van het medisch personeel. Geen enkele bewakingsagent mag immers zelf het initiatief nemen om dwang uit te oefenen.

Mogen bewakingsagenten van het ziekenhuis hun "sterke arm" lenen aan artsen en verpleegkundigen die vragen een patiënt in bedwang te houden?

Administratieve vereenvoudiging voor interne bewakingsdiensten

In de Kamer van het Federale Parlement wordt de Programmawet (officieel de 'Wet houdende diverse bepalingen') behandeld. Deze wet wijzigt de wet op de private en bijzondere veiligheid van 10 april 1990. Er is goed nieuws. Voortaan moeten de leden van de raad van bestuur geen uittreksels uit het centraal strafregister voegen bij de vergunningsaanvragen voor interne bewakingsdiensten.

In de memorie van toelichting worden twee redenen genoemd:

1. De hoofdactiviteit van deze ondernemingen ligt ver van veiligheidsactiviteiten.

2. De administratieve lasten om een interne bewakingsdienst te laten vergunnen zijn zwaar. Hierdoor kan Binnenlandse zaken de vergunningsaanvraag van de interne bewakingsdiensten ook sneller behandelen. Deze versoepeling geldt zowel bij de eerste vergunningsaanvraag als bij het verzoek tot verlenging van de vergunning (elke 5 jaar).

Daarnaast bevat de programmawet nog enkele wijzigingen:

- er komt een 8^e bewakingsactiviteit: het begeleiden van uitzonderlijk vervoer,
- voor brandalarmen zal hetzelfde gelden als voor inbraakalarmen (aangifte via E-loket, aansluiten op alarmcentrales ...),
- de sancties worden versoepeld: er zullen enkel nog administratieve boetes zijn (en geen strafrechtelijke) en de boetes worden lager,
- indien een identificatiekaart aan een bewakingsagent wordt geweigerd, kan pas na 3 jaar opnieuw een identificatiekaart voor deze persoon aangevraagd worden.

Deontologische code: meer transparantie of doos van pandora?

VERTREKPUNT: WIJZIGING VAN DE WET EIND 2008

In 2008 heeft de minister van Binnenlandse Zaken onder druk van de sector de wetgever voorgesteld de criteria voor het afleveren van identificatiekaarten transparanter te maken. Het betrof hier de criteria in verband met het onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden, de zogenaamde "subjectieve" criteria.

Voordien bepaalde de wet van 10 april 1990 alleen dat "men geen feiten mocht hebben gepleegd die, zelfs als ze niet het voorwerp waren van een strafrechtelijke vervolging, niet verenigbaar waren met de in de sector verwachte deontologie". Deze definitie was vaag en liet de werknemers en werkgevers in de totale onzekerheid aangaande het resultaat van het onderzoek.

Hoewel het onmogelijk is een volledige lijst op te stellen van feiten die indruisen tegen de deontologie, wijzigt de wet van 22 december 2008 houdende diverse bepalingen en die van kracht werd op 8 januari 2009, de wet van 10 april 1990 om de "subjectieve" criteria op drie niveaus te verduidelijken:

1^e niveau:

Behoudens de feiten tegen de deontologie die een reden tot uitsluiting blijven, specificeren de artikelen 5, al. 1, 8° en 6, al. 1, 8° van de wet dat men evenmin feiten mag hebben begaan die niet stroken met het in de sector gewenste profiel, en dat leidinggevendend zich niet aan hun sociale verplichtingen mogen onttrokken hebben. Een zoveelste poging om de zelfstandigen het leven zuur te maken.

2^e niveau:

Een nieuw artikel 7, §1bis preciseerd de karakteristieken van dat ideale profiel:

1° respect voor de grondrechten van de medeburgers;

2° integriteit;

3° een incassingsvermogen ten aanzien van agressief gedrag en het vermogen om zich daarbij te beheersen;

4° afwezigheid van verdachte relaties met het crimineel milieu." (*sic*)

3^e niveau:

Tot slot wordt ook het concept "deontologie" verduidelijkt in de mate dat een deontologische code het voorwerp moet zijn van een in de minister-raad overlegd koninklijk besluit. De wet stelt dat die code ten laatste op 8 januari 2011 van kracht moet zijn.

OPSTELLEN VAN EEN DEONTOLOGISCHE CODE

Begin 2009 heeft de directie Private Veiligheid van de FOD Binnenlandse Zaken een werkgroep opgericht die een ontwerp van deontologische code moest uitwerken. In die groep zetelen de werknemersorganisaties van het Paritair Comité 317 alsook een vertegenwoordiger van BVBO en van PSA. Na een jaar kan de groep aan de minister van Binnenlandse Zaken een ontwerp van tekst voorstellen dat, indien het wordt goedgekeurd, kan worden overgelegd aan de ministerraad.

Inhoud van de code:

De code omvat een algemeen gedeelte, dat geldt voor iedereen die onderworpen is aan de wet van 10 april 1990, alsook twee specifieke gedeeltes die respectievelijk bestemd zijn voor de leidinggevendend en het personeel van de opleidingscentra en hun cursisten.

I. Algemene bepalingen

Titel 1 - Loyauteit

- Respecteren van de reglementering
- Respect en samenwerking met de overheden, politiediensten en inspectiediensten

Titel 2 - Respect voor de grondrechten van de medeburgers

- Discriminatieverbod
- Respect voor de fysieke en morele integriteit van personen
- Respect voor het privéleven en discretieplicht

Titel 3 - Het vermogen zich te beheersen in conflictsituaties

- Geweld en dwang
- Wapens
- Inzetten van honden

Titel 4 - Ethiek

- Het vertrouwen van de overheid bewaren
- Respect voor de netheid
- Verbod tot aannemen van een andere identiteit, valse titels, fictieve functies, tekenen van autoriteit of misbruik van functie
- Gebruik van de identificatiekaart
- Gebruik en teruggave van het werkkuniform

Titel 5 - Afwezigheid van verdachte relaties met het crimineel milieu

Titel 6 - Houding in situaties waarin onmiddellijk gevaar dreigt

Titel 7 - Gebruik van alcohol, slaapmiddelen, verdovende middelen, drugs of psychotrope stoffen

Titel 8 - Houding bij het uitoefenen van de opdracht

Titel 9 - Respect voor de deontologische code

II. Bijzondere bepalingen

Leidinggevendend

- Integriteit
- Afwezigheid van verdachte relaties met het crimineel milieu
- Verantwoordelijkheid van de leidinggevendend en controle van zijn personeel
- Arbeidsomstandigheden
- Eerlijke concurrentie en respecten van de sociale verplichtingen
- Informatie aan het personeel
- Communicatie met de overheden
- Bescherming van het personeel met betrekking tot het respecteren van de code of de wet

De leider van een opleidingsinstelling, de lescoördinator, de lesgevers en de cursisten

.

COMMENTAAR EN BESLUITEN VAN EEN SAMENWERKING:

In de eerste plaats dient te worden aangestipt dat de werkgroep heeft vergaderd in een constructieve sfeer en de FOD Binnenlandse Zaken (vrijwel) altijd rekening heeft gehouden met de kritiek van elk

Tevens dient te worden gewezen op het belang van deze tekst die als basis kan dienen voor het toekennen of weigeren van identificatiekaarten.

Maar hoe beoordelen wij de inhoud en vooral wat is het nut van de deontologische code?

1) Het is uiteraard belangrijk dat de werknemers en werkgevers een beter idee hebben van de redenen die de weigering van een identificatiekaart door de FOD Binnenlandse Zaken kunnen rechtvaardigen. Voorheen waren de weigeringen gebaseerd op de louter discretionaire macht van de overheidsdienst. Hoewel de overheid de principes van goed bestuur moet respecteren, kon zij, in theorie, het concept van de "deontologie" in zeer ruime zin hantelen.

Echter, sommige regels van de code, zoals "geen feiten plagen die het door

de overheden gestelde vertrouwen in het gedrang brengen" zijn (te) zeer algemeen. De tekst bevat weliswaar commentaar, maar het gaat om voorbeelden, die per definitie niet volledig zijn. Bestaat dan het risico niet dat er een allegaartje wordt gecreëerd dat een blancovolmacht geeft aan de FOD onder het voorwendsel dat elke reden tot weigering voortaan in een van de categorieën van de code valt? Als dat het geval is, dan is de transparantie zoek.

2) De bepalingen van de code zijn niet alleen algemeen, ze voorzien in geen enkele rangschikking naar de ernst van de feiten. In theorie is een snelheids-overtreding tijdens de dienst net zo erg als een klant van het bedrijf bestelen. Gelukkig werden er op verzoek van de PSA aan het begin van de code verduidelijkingen toegevoegd. Zo wordt eraan herinnerd dat de FOD de principes van goed bestuur respecteert bij de uitoefening van zijn discretionaire macht. Dit houdt in het bijzonder in dat zijn beslissingen in verhouding en gemotiveerd moeten zijn, moeten stoelen op ernstige en bewezen feiten en dat de rechten van de verdediging gerespecteerd moeten worden.

3) Ook al heeft Binnenlandse Zaken zijn tekst vaak aangepast op een (voor een keer) unaniem verzoek van de sector, toch blijven er veelvuldige bepalingen

van de code die eisen dat de betrokken personen van onbesproken gedrag zijn, niet alleen op het werk maar ook in hun privéleven. Dat leidt tot verschillende overwegingen: a) die eisen zijn vaak strenger dan wat bestaat voor de politiesector, terwijl die over "gevoeligere" competenties beschikt; b) er wordt ook een voorbeeldig gedrag geëist van de persoon voor hij bij de sector komt werken, hoewel hij toen nog niet wist dat hij er ooit deel van zou uitmaken; c) is er dan geen risico dat de werknemers, zolang er strikte regels gelden, zich beperken tot de rol van onthaalbediende uit schrik gesanctioneerd te worden?

4) Besluit: het is niet zozeer de tekst die belangrijk is, maar de manier waarop hij door het bestuur zal worden toegepast. In theorie is de code zo uitgebreid dat er risico's van misbruik bestaan. We nemen er akte van dat de minister de principes van goed bestuur moet respecteren en de Raad van State altijd eventuele ontsporingen kan corrigeren. Het probleem is dat de Raad van State zelf niet altijd een coherent beleid voert op het stuk van beslissingen in de sector. Vergelijk het aantal opschortingen/vernietigingen om redenen ten gronde tussen de Franstalige kamers, dat vrij groot is en de Nederlandstalige waar er vrijwel geen zijn, en u begrijpt dat alles mogelijk is. Maar dat is een andere discussie.

www.psavzw.be

De website van PSA bleef lange tijd ongewijzigd. Dit is nu veranderd. De look is reeds vernieuwd. De inhoud zal groeien. De website zal zowel informatief als interactief worden. Informatief met nieuws en standpunten van PSA. Interactief met een gastenboek, wat elke geïnteresseerde de mogelijkheid biedt vragen te stellen.

Tik nu reeds www.psavzw.be en bekijk de nieuwe look!

De website van PSA is vernieuwd:
nu reeds een nieuwe look, aan de inhoud wordt gewerkt!

PSA vzw

De partner van de interne bewakingsdiensten.

- Home
- Onze partners
- Nieuwsbrief
- Lid worden ?
- Gastenboek
- Neem contact op
- Kaart / Route

Van harte welkom op onze website.

PSA vormt een discussieforum voor de interne bewakingsdiensten uit een zo groot mogelijk aantal sectoren. Zowel industriële ondernemingen, de dienstensector, als het onderwijs en social profit organiseren interne bewaking. De leden van PSA komen uit elk van deze sectoren. Naast zeer grote industriële ondernemingen uit o.a. de petrochemie, de farmaceutische sector en de edelmetalen, hebben ook de universiteiten, ziekenhuizen, distributiebedrijven, media, banken, provinciebesturen en het openbaar vervoer zich al aangesloten. Al deze leden hebben samen een enorme beroepservaring in bewaken en beveiligen en bovendien beschikken zij elk over een groot netwerk aan contacten. De leden van de vzw werken samen om de kwaliteit te verhogen van de diensten die interne bewakingsdiensten leveren aan de eigen onderneming of organisatie. Aanvullend is de vereniging ook representatief voor alle interne bewakingsdiensten in de relatie naar de overheid toe - en in het bijzonder naar Binnenlandse Zaken - Directie Private Veiligheid.

De voorzitter,
Gilbert Geudens

Private Security Association (PSA) vzw

PSA vzw

Maatschappelijke zetel PSA:

Olympiadenlaan 20 (IPB 400)
1140 Evere

Secretariaat PSA:

telefoon: 02/221.35.74
gsm: 0474/83.58.15
e-mail: psa@nbb.be
http://www.psavzw.be

ondernemingsnummer 619.920.003

Verantwoordelijke uitgever Newsletter:

Gilbert Geudens,
Olympiadenlaan 20 (IPB 400), 1140 Evere

Redactieraad:

- Gilbert Geudens
- Delphine Beatse
- Peter Provenier
- Patrick Van den Broeck

Historiek PSA

- 09-12-2002: oprichtingsvergadering PSA
- 04-04-2003: statuten in de bijlagen bij het Staatsblad.
- 21-10-2004: eerste studiedag PSA in VUB
- 20-09-2006: correctie statuten in de bijlagen van het Staatsblad
- 23-03-2007: tweede studiedag PSA (+ BVBO) in KUL
- 10-09-2007: PSA is erkende beroepsvereniging – publicatie in Staatsblad
- 22-02-2008: samenwerkingsakkoord PSA-VBA (Vlaamse Bedrijfsbeveiliging Associatie)
- 01-09-2008: derde studiedag Binnenlandse Zaken + PSA + BVBO in Florival
- 27-11-2008: aanpassing statuten in Staatsblad (veiligheidsdiensten van de openbare vervoermaatschappijen kunnen lid worden).

Private Security Association (PSA) vzw

Beveiligd vervoer voor derden of voor eigen behoefte: weldra verschillende regels?

Volgens de wet private veiligheid is geld tellen voor derden of een auto-maat bevoorraden met bankbiljetten nu **geen** vergunde activiteit. Het toezicht op en bescherming bij het **vervoer** van waarden is dat wel. Binnenlandse zaken wenst het toepassingsgebied echter te verruimen. Als de wetwijziging wordt goedgekeurd, zullen sommige regels verschillend zijn voor zij die diensten leveren aan derden en zij die de activiteit organiseren voor zichzelf.

Wie geld verwerkt voor externe klanten zal altijd moeten vergund zijn. Daarentegen zal het eenmalig vervoer van geld (ongeacht het bedrag) en het regelmatig, maar onbeschermd vervoer van bankbiljetten

(voor een beperkt bedrag), niet onder de wet private veiligheid vallen — op voorwaarde weliswaar dat deze activiteiten ten eigen behoeve worden verricht. Een koeriersbedrijf dat geld vervoert zal altijd beschouwd worden als een waarde-transporteur. De handelaar die af en toe het incasso van zijn winkel op de bankrekening gaat storten, zal hiervoor geen interne bewakingsdienst moeten oprichten.

Ook voor het 'servicen' van biljettenautomaten zal een onderscheid worden gemaakt. Wordt de auto-maat bevoorrad door het personeel dat er werkt, dan zal er geen interne bewakingsdienst moeten worden opgericht. Wordt deze acti-

viteit uitbesteed, dan zal dit een vergunde activiteit worden voor een bewakingsonderneming.

De mannen, die van de ene auto-maat naar de andere rijden om er cassettes met biljetten in te stoppen, zullen waardetransporteurs zijn. Gebeurt dit intern, bij voorbeeld door een bediende van de bank, dan zal er geen vergunning vereist zijn.

De voorgenomen verruiming van de derde activiteit van de wet private veiligheid moet nog een lange parlementaire weg afleggen. Nu reeds is duidelijk dat het onderscheid, tussen diensten voor derden en diensten ten eigen behoeve, een interessante ontwikkeling is.

PSA vzw : de partner van de interne bewakingsdiensten